

Małgorzata Kowalczyk-Kmiecińska

Graña, okręg Melide. Galicia

Informator Archeologiczny : badania 21, 254

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

głych do niego pięciu wąskich pomieszczeń o wym. 8 x 2 m każda. Na powierzchni każdego dziedzińca zlokalizowane były po dwa pieca o średnicy 1,50 - 2,00 m, służące do przygotowania pożywienia i wypieku chleba. Osada użytkowana była do końca II Okresu Przejściowego.

Badania będą kontynuowane.

HISZPANIA

GRAÑA, okrug Melide
Galicia

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadziły ekspedycje Instytutu Archeologii Uniwersytetu Santiago de Compostela i Katedry Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Pierwszy sezon badań. Osada obronna kultury Castro /II w. p.n.e. - II w. n.e./. Sprawozdanie przygotowała dr Małgorzata Kowalczyk-Kwiecińska.

Tematem współpracy obu uniwersytetów są studia mikroregionalne nad rozwojem osadnictwa. Za podstawę takich studiów w Galicji wybrano kulturę Castro koncentrując się na okresach halstańskim, lateńskim i rzymskim. Przedmiotem zainteresowań grupy badawczej jest również geneza tej kultury, jak i jej dalsze transformacje w głąb średniowiecza. Charakterystyczną cechą tej kultury są obronne osady różnej wielkości sytuowane na naturalnych wyniesieniach. Jednym z punktów wieloletniego programu jest realizacja badań wykopaliskowych grodziska Graña położonego 7 km na północ od miasta Melide w dolinie Furelos, w centralnej części Galicji przy zastosowaniu metod pozwalających poznać stratygrafię i strukturę uwarstwień kulturowych i sedymentów naturalnych, w celu ustanowienia dokładnej chronologii i funkcji obiektu.

Wykopy wytyczono w jednym ciągu tak, aby uzyskać wstępne informacje o wszystkich podstawowych częściach osiedla. Cały ciąg podzielono na działki 4 x 4 m /w sumie 15 działek/, z czego zbadano 5 na zachodnim krańcu wytyczonego ciągu. Odsłonięto fragment zewnętrznego muru obronnego formowanego bez użycia zaprawy z dość nieregularnego materiału kamiennego z miejscowych słoży. Z wnętrza zabudowy odkryto fragmenty budowli pełniących funkcje zarówno mieszkalne jak i gospodarcze. Ustalono wstępnie dwie fazy istnienia osiedla z budynkami o zarysie zarówno owalnym, jak i prostokątnym. Bardzo interesującym okazało się palenisko, a w pierwotnej fazie piec ze ścianami o konstrukcji kamiennych i glinianym klepisku. Materiał zabytkowy stanowiły fragmenty naczyń glinianych zarówno lepionych ręcznie, jak i obtaczanych na kole, przęśliki gliniane, paciorki ze szkliwa, złoty kołczyk oraz toporek kamienny, najprawdopodobniej wtórnie użyty. Całość materiału pozwala datować odsłonięte warstwy na wieki od II p.n.e. do II n.e.

Równoległe z pracami wykopaliskowymi prowadziło badania archiwalne i historiograficzne w celu potwierdzenia lub wykluczenia związków między strukturami osadniczymi funkcjonującymi w okresie okupacji rzymskiej, w średniowieczu i współczesności na terenie badanego mikroregionu.

Rozpoczęto też badania palinologiczne celem rekonstrukcji środowiska naturalnego i jego zmian w czasie.

Badania będą kontynuowane.